

EDITORIAL

VAN DIE REDAKSIE

Humour

A psychopath, once his tendencies are recognised, can be institutionalised in order to protect society. Stupid people, on the whole, do not reach the higher echelons of power where they would, due to their lack of ability, cause havoc. We isolate those who are suffering from infectious diseases, and we give support to the handicapped in order to lighten their burden. But we stand exposed and unarmed against the humourlessness of some people. That it is a serious affliction (or is it a genetically engendered deficiency?), cannot be denied.

The man or woman without a sense of humour trundles along in a ponderous way, completely unaware of the agony he or she is causing those who are able to see the funny or peculiar side of a situation. Very often these people who suffer

this deficiency are intelligent and even brilliant, so that they may hold some of the most influential posts in the country, thereby compounding the dampening effect of their unsmiling philosophies.

At the other end of the spectrum there are, of course, those who are apparently unable to stop laughing, even if a situation is deadly serious, and, quite understandably, they are often inclined to indulge in leg-pulling of their humourless friends. Perhaps they hope thereby to teach a lighter approach, but they are wasting their time, and merely cause confusion. The humourless ones are here to stay and we must learn to live with them, constantly consoling ourselves that their lot, in trying to live with themselves, must be the more difficult one.

Onsinnige Metrisering

Die oorskakeling na metrieke mate is nou grootliks agter die rug en dit is nog net hier en daar dat iemand halsstarrig bly vaskleef aan 'n verouderde maatstelsel. Dit het nie altyd maklik gegaan nie, en daar is selfs foute begaan wat by tye ernstige gevolge gehad het, maar nou is ons die bult uit en die gelykte lê voor. Dit sal nou die moeite loon om 'n

slaggie terug te kyk, sodat ons dwalinge kan opspoor en sodoende kan sorg dat ons van nou af verder op praktiese wyse hierdie nuwe stelsels kan gebruik.

Onsinnige omskakelings is ongelukkig steeds aan die orde van die dag. In talle kantore sit daar klerke wat met behulp van tabelle imperiale mate na

metrieke eenhede omskakel sonder om enige intelligente oordeel te probeer vel of te poog om te verstaan wat presies beoog word. 'n Onlangse amptelike polisieberig vra dat die publiek behulpsaam moet wees met die soek na 'n man wat tussen 1,787 en 1,828 m lank is. Die arme konstabel wat die verwerking gedoen het (of dalk is ons onregverdig en was dit die verslaggewer by die koerantkantoor), het duidelik geen begrip van die mate waarmee hy werk nie. Die derde desimale plek op 'n meterskaal is 'n millimeter. Wil hulle ons kom wysmaak dat daar gesoek word na 'n man wie se hoogte lê tussen twee uiterstes wat presies 41 mm uitmekaar lê? Hulle bedoel tog seker 'n man met 'n lengte tussen 1,79 en 1,83 m of, nog meer realisties, tussen 1,80 en 1,85 m.

'n Pas-verskene kookboek met heerlike resepte wil ons oortuig dat die gemiddelde kok in staat sal wees om met 25,5 ml gekapte pietersielie gereed te staan om sy meesterdis 'n nasmaak te gee. Weet die skryfster hoeveel 0,5 ml is? Ons sou graag haar kombuis wou besoek om al die burette en pipette (om van die chemiese weegskale nie eens te praat nie) te gaan besigtig. Miskien is daar elektroniese rekenaars wat die kooktyd bepaal. Of weer is ons dalk onregverdig en het sy vantevore nooit anders

as met 2 onse of 57 g botter 'n stuk vleis gerooster nie. Dis 'n noukeurige kok hierdie.

Dit is met hierdie soort ding wat die Metriseringsadviesraad steeds te kampe het, en totdat ons sover kan kom om die nuwe maatstelsel in die praktyk as *eerste* eenhede toe te pas, eerder as 'n omskakeling van 'n ander maat, sal die belaglikhede bly voortbestaan. Voorheen het motors 15 voet van brûe afgeval. Nou val hulle skynbaar 14 voet $3\frac{3}{4}$ duim. Wanneer gaan vleis- en groentehandelaars finaal besef dat mens 250 of 500 g vleis of tamaties koop, of 1 kg as die familie groter is, maar beslis nie 454 g nie en nog minder 454,4 g. Vele het reeds hierdie onsin laat vaar, maar baie kleef nog krampagtig vas aan die geloof dat vleis wat anders as by die pond gekoop word, taai gaan wees.

Net in een opsig moet ons die ou gebruike in ere herstel. Ons lesers het seker al opgemerk dat ons weer teruggegaan het na gewig in stede van massa, behalwe in spesifieke gevalle waar laasgenoemde 'n meer bruikbare term sou wees. Ons het massa ge-weeg en dit te lig gevind. Die pasiënt met 'n onbekende massa in die buik met 'n massa van ongeveer 1 kg, wou net nie stryk nie. Ons besef dat dit 'n gewigtige of miskien massiewe saak is om teen die Metriseringsadviesraad stelling in te neem, maar hier moet hulle ons vergewe.